Despre sensul ideii olimpice în trecut şi astăzi şi despre conţinutul unor competiţii internaţionale de tip nou: Jocurile Balcanice şi ale Europei Centrale

de E. HORN

SUNTEM în anul jocurilor olimpice, iar un act din aceste jocuri — cele de iarnă — s'a şi consumat iar de probele de vară, din August 1948 dela Londra, nu ne mai despart decât câteva luni. Se vorbeşte pe de o parte de spiritul olimpic, de scopul urmărit prin aceste competiţii internaţionale, iar pe de altă parte cronica scandaloasă sportivă înregistrează zi cu zi noui evenimente oarecum surprinzătoare în legătură cu J. O. Nu este deci inutil să încercăm o revizuire a acestei idei olimpice, la lumina concepţiilor noui pentru a defini atitudini şi a ne forma o părere justificată din punct de vedere ideologic faţă de aceste jocuri olimpice. Pentru a putea face acest lucru, suntem nevoiţi a face o scurtă incursiune în trecutul îndepărtat şi apropiat ale acestora şi a trage unele concluzii pe baza acestei analize.

Originea ideii olimpice

AR TREBUI să vedem întâi ce au fost aceste jocuri olimpice în antichitate şi care le era sensul. Să răspundem deci la aceste întrebări.

E'e erau o expresiune a panhelenismului în fel de naţionalism al epocei prilejuind o demonstraţie de solidaritate a diverselor popoare helenice.

Aceste popoare au trăit în state cu totul distincte şi aveau interese economice cu totul potrivnice uneori, ajungând a se combate foarte des prin forţa armelor pentru a se subjuga.

Totuşi, jocurile olimpice aduceau din 4 în 4 ani întreruperea războaielor, pentru a demonstra CEEACE ERA COMUN la aceste popoare, şi anume, regimul social-politic, limba pe care au vorbit-o, unitatea geografică (trăind toţi în aceeaşi peninsulă şi având mulţi duşmani comuni) şi, în fine, comunitatea religiei.

Trăsătura comună cea mai concludentă la aceste popoare de origine helenică a fost desigur identitatea regimului social. Anume, toate erau state bazate pe exploatarea muncii sclavilor de către o nobilime relativ puţin numeroasă şi care îşi menţinea şi întindea dominaţia de clasă cu ajutorul războaielor. Nu este de mirare, deci, că cei 9000 de spartani de exemplu cari trăiau din munca a de zece ori mai numeroşi sclavi, trebuiau să fie bine exersaţi în ale războiului, pentru a susţine statul lor politist. Sportul lor era deci o instrucţie militară pentru apărarea dominaţiei de clasă.

Jocurile olimpice erau croite după aceste interese de clasă, admişi fiind NUMAI GRECII DE SÂNGE, — CU EXCLUDEREA STRAINILOR, — NUMAI BARBAŢI, — CU EXCLUDEREA FEMEILOR, — NUMAI CETAŢENI LIBERI, — CU EXCLUDEREA SCLAVILOR, pedepse severe aţinându-se acelora cari încercau să eludeze condiţiile de mai sus.

Este drept că nobilimea greacă tindea spre crearea unui tip de perfecţiune umană, — întrunind frumuseţea corpului de caracter bărbătesc, — ca o urmare a filozofiei idealiste (ideologia clase dominante menită să perpetueze domnia ei), — dar nu aceasta era trăsătura esenţială a jocurilor olimpice antice, ci tocmai conţinutul de clasă ale acestora ele fiind rezervate claselor dominante.

Din aceste jocuri s'a inspirat baronul PIERRE DE COUBERTIN în ultimul deceniu al secolului trecut, când a iniţiat reluarea jocurilor olimpice într'o ediţie modernă, de astădată pe un plan mondial.

Jocurile olimpice într'o ediţie modernă

BARONUL PIERRE DE COUBERTIN a fost secretarul general al "UNIUNII SOCIETAŢILOR FRANCEZE PENTRU SPORTURILE ATLETICE" în anul 1894, când s'a întrunit la Paris congresul internaţional al asociaţiilor sportive din lumea întreagă. El a fost un idealist probă şi în permanentă căutare a frumosului. Nu este mai puţin adevărat că, atunci când a propus în acest congres reluarea jocurilor olimpice într'o formă nouă, el a acţionat inconştient, ca un autentic reprezentant al clasei sociale din care făcea parte. Al clasei nobilimii feudale, care s'a împăcat de mult cu burghezia, pentru a exploata cât mai bine în comun cu ajutorul capitalului, clasa muncitoare.

Era în epoca creşterii nemăsurate a monopolurilor industriale, atunci când capitalul a devenit financiar, ton dând trusturi imense şi se afla pe calea expansiunii mondiale a imperialismului. Acest caracter internaţionalist al capitalului dărâma graniţele ţărilor în căutare de debuşeuri şi de materii prime, având la conducerea tuturor ţărilor guverne în solda acestor cercuri capitalisto-moşiereşti.

Nu este de mirare, deci, că şi sportul ţărilor capitaliste avansate a luat un caracter din ce în ce mai internaţional. Echipe sportive dintr'o ţară începeau deplasări din ce în ce mai intense în ţările vecine la început, pentru a parveni la frecventarea unor ţări din ce în ce mai depărtate. Anglia, Franţa, Suedia, Statele Unite etc. dădeau tonul. Desgroparea ruinelor antichelor stadioane olimpice (cari zăceau sub praful a 15 secole) de către arheologul Curtius au reactualizat imaginea culturii olimpice elene, care a găsit în baronul PIERRE DE COUBERTIN un înfocat propovăduitor. Acest idealist a urmărit prin reînvierea ideii olimpice un mijloc de a contribui la pace, la înfrăţirea naţiunilor, la formarea unor caractere frumoase prin întreceri leale, la reactualizarea tipului de frumuseţe antică, etc. Dela bun început, s'a stabilit că numai amatorii, — cu stricta excludere a profesioniştilor — pot participa la jocurile olimpice moderne. Acest exclusivism a însemnat o restricţie de cea mai pură esenţă socială, căci permitea numai claselor burgheze avute atingerea unui nivel technico-sportiv suficient pentru a participa la întrecerile olimpice şi a însemnat în genere îndepărtarea de la J. O. a sportivilor proveniţi din popor. Sportivii proveniţi din popor nu-şi puteau permite în conditiuni pur amatoare niciodată, oricât de talentaţi erau, să atingă perfecţiunea fiilor de burgezi, cari în colegiile lor îşi puteau permite luxul să se ocupe exclusiv cu practicarea sportului. Acest principiu al amatorismului a permis accesul la J. O. a patronilor moderni de sclavi coloniali, a proprietarilor marilor industrii născute din cea mai crudă exploatare a lorzilor mari latifundiari, dar a exclus proletariatul, care, din cauza situaţiei sociale, era nevoit să primească un spre'in macerlat dacă a parvenit să facă sport.

Lordul Burghley, care este acum preşedintele Comitetului de organizare al Jocurilor Olimpice dela Londra şi fost campion olimpic la Amsterdam în 1928 pe 400 m. garduri, sau domnişoara milionară din Canada Ann Barbara Scott, au acces liber la sanctuarul olimpic, dar un NURMI, un HAEGG, un LADOUMEGUE, lipsiţi de mijloace, au fost declaraţi profesionişti şi au fost excluşi de la competiţiile olimpice.

O aşezare socială nedreaptă la în nume de rău dacă cineva nu are bani suficienţi să-şi consacre timpul liber practicării sportului. Nedreptăţile unei societăţi îşi imprimă amprentele şi asupra felului de a face sport.

In felul acesta jocurile olimpice moderne nu diferă de cele antice, având în comun principiul că ele sunt rezervate numai claselor dominante exploatatoare, acum fiind excluşi fiii claselor fără avuţii, cum excluşi au fost sclavii acum 25 de secole.

Baronul PIERRE DE COUBERTIN, în viaţă fiind încă, a trebuit să vadă că nici intenţiile lui de a servi promovarea unei prietenii între popoare pe calea sportului nu şi-au atins scopul. Ba, dimpotrivă, întrecerile internaţionale au devenit un domeniu de manifestare a şovinismului. Pasiunea cu care se urmăresc la J.O. performanţele şi victoriile asupra altor naţiuni, a adus o sporire a orgoliului naţional, corespunzând cu o adâncire a duşmăniei între popoare, ceeace de multe ori a fost conştient urmărit de organizatorii jocurilor. (De exemplu, J. O. dela Berlin din 1936, organizate de hitlerişti). Nu arareori se fac şi distincţiuni rasiale la J. O., cum s'a întâmplat cu indianul JIM THORPE, descalificat după o victorie olimpică regulată. Dar şi din alte puncte de vedere, aceste jocuri olimpice moderne nu corespund ţelurilor urmărite. Nu se admite pur şi simplu introducerea unor sporturi majore importante cum ar fi tennisul, în timp ce sporturi practicate de cel mult 3000 nobili din lumea întreagă, cum este polo-călare, este admis. Multe competiţii olimpice sunt organizate cu participarea unor dilettanţi, cum este footballul, dela care cei mai buni sunt excluşi, tocmai din cauza principiului amatorismului. Totuşi, se găsesc multe formule pentru camuflarea unui profesionism totuşi existent prin jurăminte sonore şi false "olimpice". Să ne gândim la studenţii americani, cari numai amatori nu pot fi numiţi. Ideea de câştig uneori (St. Moritz 1948) sau parada cu o aşa zisă superioritate rasială (Berlin 1936) vin şi ele să denatureze ideea originală a baronului COUBERTIN, compromiţând pur şi simplu întreaga instituţie.

Există o soluţie?

AM VAZUT mai sus că principiile după cari se organizează Jocurile Olimpice moderne trebuesc schimbate din rădăcini, căci altfel această instituţie este iremediabil compromisă. In primul rând trebue schimbat caracterul de clasă al acestor competiţii sportive, permiţând accesul tuturor sportivilor, fără distincţie de amatorism — profesionism, o distincţie pur socială cum am văzut, fără distincţie de rasă şi competiţiile ar trebui extinse la absolut toate sporturile practicate în mod metodic.

Este greu de conceput, că aceste transformări pot fi iniţiate de acea serie de ramoliţi reacţionari, cari conduc azi destinele Comitetului Olimpic Internaţional, cari au o medie de vârstă apropiată de 70 de ani şi sunt de profesiune: mari industriaşi (Brundage, Edström), conţi, marchizi, (Bonacosa Polignac) etc.

Totuşi, prezenţa reprezentanţilor popoarelor democratice la Jocurile Olimpice poate determina o democratizare a acestora, folosind prilejul pentru manifestaţii de întrecere paşnică şi frăţească, ca un protest viu împotriva uneltirilor cercurilor imperialiste, cari se servesc şi de aceste jocuri pentru satisfacerea intereselor lor de dominaţie mondială. Astfel trebue înţeleasă şi declaraţia celor 8 ţări participante la Conferinţa Jocurilor Balcanice şi ale Europei Centrale dela Bled din Martie trecut, cari s'au pronunţat în unanimitate pentru participarea ţărilor lor la J. O. dela Londra.

Actualitatea ideii olimpice

AM ANALIZAT mai sus conţinutul real al ideii olmpice atât în antichitate, cât şi în epoca modernă. In aprecierile noastre nu ne-am lăsat seduşi de cuvintele pretenţioase ale jurământului olimpic şi nici de scrierile ideologilor olimpismului modern. Am descoperit, atât în antichitate, cât şi în epoca modernă conţinutul de clasă al ideii olmpice. Am văzut că J. O. nu au fost niciodată (cum nu sunt nici acum) instituţii promovând progresul, pacea, democraţia, ci au fost purtătoarele ideologiei claselor exploatatoare şi au fost astfel organizate ca să întărească această dominaţie să excludă clasele exploatate dela bineacerile sportului.

Jocurile Olimpice antice au fost o afacere pur grecească, şi anume, pentru uzul păturii subţiri suprapuse, care, prin sport, îşi oţelea conştiinţa de clasă, se pregătea pentru războaie menite să menţină sau să întindă prin noui cuceriri dominaţia lor.

Acelaş lucru se întâmplă în epoca noastră, când clasa burgheză transformă sportul în mijloc de întărirea exploatării, mijloc de extensiune imperialistă, de manifestare a orgoliului naţional, rasial, şi şovin.

In aceste condiţii, sportul nu poate fi niciodată un factor al progresului, al înfrăţirii popoarelor, al păcii şi al democraţiei.

Jocuri Olimpice organizate pe astfel de principii nu ne pot spune nouă nimic interesant şi nu ne pot învăţa nimic. Jurământul olimpic sună fals şi gol în urechea noastră şi ne ridică foarte mult conştiinţa propriei noastre valori. Căci noi, în acest colţ al Europei, am iniţiat şi am pus în practică cu totul altfel de jocuri sportive, poate mai mici în proporţii, dar infinit mai valoroase prin conţinutul lor real. Putem afirma sus şi tare, fără să putem fi desminţiţi, că Jocurile noastre Balcanice iniţiate în Iulie 1945 şi lărgite recent, pentru a deveni Jocuri Balcanice şi ale Europei Centrale, sunt primele şi singurele competiţii sportive internaţionale periodice cu un conţinut real democratic, unde caracterul paşnic şi dorinţa de înfrăţire şi de ajutor reciproc nu sunt cuvinte goale, minciuni, ci realităţi ce se pot dovedi şi cari se simt, fiindcă au pătruns adânc în conştiinţa tuturor sportivilor ţărilor noastre. Aceste jocuri nu mai sunt expresiunea orgoliului naţional, sunt străine de orice distincţie de clasă sau de rasă şi nu ne pregătesc pentru noui războaie de agresiune. Ele sunt instrument al înfrăţirii sincere între popoare întregi, căci participă la ele tot poporul şi nu fiii claselor dominante.

Ele sunt expresiunea regimurilor de democraţie populară, regimuri proprii tuturor ţărilor participante la aceste jocuri şi, în măsura în care aceste regimuri reprezintă un pas uriaş de progres faţă de ţările capitaliste, astfel şi jocurile noastre reprezintă ceva cu totul nou, mai perfect, mai umanitar, mai democratic, decât jocurile olimpice create de ţările capitaliste în urmărirea intereselor lor de clasă şi în sport.

Conştienţi de însemnătatea istorică a acestor competiţii sportive iniţiate de noi, păşim înainte la lărgirea, adâncirea şi perfecţionarea Jocurilor Balcanice şi ale Europei Centrale.

*

BIBLIOGRAFIE: Pentru articolul de mai sus, autorul a consultat următoarele lucrări:

FELEKI LASLO: „Sankt Moritz után" (Sport Közlöny Budapest 1948 Februarie).

H. WAGNER: „Arbeitersport" (Berlin 1930).

EMILE DENOEL: „Sport et Civilisation" (Europe Sept. 1947 Paris).

C. CHIRITESCU: „Palaestrica" (Bucureşti 1943).

S. SAVINE: „Aux jeux olimpiques de Saint Moritz" (Temps Nouveaux No. 13, 1948, Moscou).

«Technica foot-ballului»

SOCIETATEA „SOVROMFILM", distribuitoarea filmelor sovietice în ţară, a invitat Miercuri după amiază o serie de persoane, din Comitetul Executiv OSP, FRFA, ziarişti sportivi, etc., — la rularea unuia din cele 15 filme sportive sovietice aflate în depozit la această societate. Titlul acestui film promiţător este „TECHNICA FOOTBALLULUI" şi reprezintă o peliculă cu o durată de rulare de circa o oră. La executarea filmului au servit drept executanţi toate celebrităţile footballului sovietic, jucători ai celebrelor formaţii „DINAMO"; „TORPEDO"; „DINAMO-TBILISSI" şi a fost realizat sub conducerea celor mai buni antrenori, iar ca scenă a servit minunatul stadion, de sub cerul veşnic înseorit al Gruziei, al clubului „DINAMO" din Tbilissi.

Relevăm cu titlu de curiozitate că fotografiile au fost executate în timpul iernii, — deoarece de blândă în acea regiune dela sudul Caucazului şi cinci când celebrele formaţii moscovite obişnuesc să înceapă pregătirile lor departe la sud, în timp ce la Moscova un strat gros de zăpadă acoperă uriaşul careu al Pieţii Roşii.

Technica filmului merită o insistenţă specială, căci s'au pus la bătaie pentru realizarea unui film documentar şi pedagogic toate mijloacele de cari dispune cinematografia. Premier-planuri prinse din cele mai diverse unghiuri pentru a releva tot ce este mai important într'o mişcare, faze prinse cu încetinitorul, iar pe urmă rulate normal, pentru a vedea analiza mecanică a mişcării şi fotografii cu urmărirea mişcării în spaţii mai mari, în plus claritatea fotografiilor face ca acest film să reprezinte un minunat dar făcut marei lumi a footballiştilor activi, învăţăcei, profesori, antrenori şi tuturor celor cu dragoste de sport.

Un capitol special formează felul

de întocmire a filmului din punctul de vedere al technicei de football, căci s'au arătat aici lucruri studiate ştiinţific în cele mai mici amănunte din cari nu s'a omis nimic ce ar putea influenţa executarea celei mai neînsemnate mişcări a jucătorului şi a mingei. Se începe cu alfabetul ce trebue să-l ştie oricare jucător de football, cu lovirea corectă a mingei.

Locul mingei în momentul loviri, poziţia piciorului, echilibrul corpului, poziţia braţelor şi a capului, totul se arată clar, ştiinţific, uşor de înţeles pentru oricine, cu un simţ pedagogic ce nu aparţine decât acelora cari au folosit această metodă de predare în decurs de generaţii de jucători.

Mergând mai departe, ni se arată technica cursei mingei în toate poziţiile, dupe loc şi din mişcare. Loviturile la poartă sunt arătate ingenios, deasemenea din toate poziţiile posibile, combinate în acelaş timp şi cu exerciţiile ce permit însuşirea unei technici corecte.

Toate mişcările sunt însoţite ca o ilustrare vie de aceste exerciţii de antrenament individual sau în ansamblu, constituind în întregime o metodă de antrenament variată şi foarte completă. Lucrul special pe posturi, dela înaintaş până la portar, este arătat deasemenea. Nu putem reda azi toate fazele acestui film minunat, care pasionează pe orice spectator iubitor de sport şi care dovedeşte mai elocvent chiar decât succesele echipelor, gradul de desvoltare a footballului sovietic.

Filmul poate servi ca un exemplu strălucit acelora cari cred încă în metoda empirică intuitivă în învăţarea footballului şi nu acordă importanţa cuvenită antrenamentului ştiinţific. Footballul este ca o vioară pe care nu se poate cânta fără note... numai după ureche.

Terminăm relatarea filmului cu cuvintele lui KALININ, cari au format introducerea lui şi cari grăiesc că: „FOOTBALLUL SOVIETIC TREBUE SĂ DEVINĂ CEL MAI BUN DIN LUME". Aceste cuvinte s'au adeverit.

Acest film ne face să aşteptăm cu o curiozitate încovlată reprezentarea celorlalte filme sportive aflate încă în depozit.

Dealtfel, acest film va rula în curând într'o sală din Capitală cu preţuri de intrare deosebit de reduse, fapt care va permite tuturor sportivilor să-l vadă. Şi nu trebue să lipsească nimeni. După aceea filmul va fi arătat şi în provincie.

— out —

COŞUL DE BASKET-BALL VA FI MICŞORAT CU 7 cm....

...dar numai la antrenamentele echipei naţionale

PREGĂTIRI PENTRU APLICAREA SISTEMULUI DE JOC.-O DECLARAŢIE A ANTRENORULUI FEDERAL

IN BASKET-BALLUL NOSTRU nu se vorbeşte acum decât despre sistemul de joc

Turneul dela Bratislava a constituit începutul unei sperate, dorite ere noui în basket-bollul nostru

Mai mult ca oricând, pregătirile echipei naţionale vor fi dedicate aplicării unui sistem precis de joc

Or, introducerea unui sistem, atrage după sine progresul

De data aceasta însă, este vorba

GRIGORE AVACHIAN

de evoluţia basket-ballului către nivelul său cel mai ridicat.

Inceputurile acestei noui ere se confundă cu intoarcerea dela Bratislava a antrenorului şi a echipei trimise de federaţie, cu scopul precis de a acumula cunoştinţe şi a-şi însuşi cele mai eficace sisteme de joc.

Primele consecinţe vor fi văzute odată cu începerea primelor antrenamente ale lotului naţional.

D. GR. AVACHIAN, antrenorul echipei naţionale de basket-ball şi-a fixat programul de antrenamente.

Vor avea loc şedinţe teoretice cu scopul de a explica sistemul de joc urmând a se pune în practică numai cele discutate în comun de selecţionabili şi antrenor

Ce pretinde noul sistem

PENTRU INCADRAREA în sistemul „momentului fix" jucătorilor noştri li se va pretinde să renunţe la posturile fixe în care s'au specializat. Fiecare jucător, component al „naţionalei", va trebui să cunoască perfect jocul de centru fix. In restul jocului, echipierii lotului naţional vor învăţa să se mişte pe teren în mod continuu, vor ţine balonul cel mult trei secunde; vor trimite pasul la loc, şi nu la om şi se vor angaja în viteză la coş când mingia va fi în posesia centrului fix.

Tirul la coş va fi perfecţionat, mai întâi, din poziţia cea mai eficace; cu ambele picioare pe pământ şi cu ambele mâini pe mingie.

Se va insista în a se trage la coş cu o mână, protejată de corp pentru a se preîmpâna blocajul adversarului direct.

Schimbările poziţiilor în terenul advers, vor fi executate de jucători în cea mai mare viteză. Răspândirea jucătorilor va trebui să fie desfăşurată pe întreg terenul.

Loviturile din depărtare la coşul propriu (înţelegând prin coş propriu coşul la care trage o echipă) nu vor trebui să aibă contact cu panoul pentrucă în felul acesta antrenaţi jucătorii, au mult mai mari sanse de reuşită a încercărilor din orice unghi ar trage.

In scopul perfecţionării loviturilor la coş, antrenorul federal, intenţionează să întrebuinţeze la antrenamentele lotului naţional, coşuri cu un diametru mai mic cu 7 cm. decât cel obişnuit.

In apărare, sistemul „om la om" va cunoaşte o nouă regulă în ceea ce priveşte marcarea adversarilor.

Astfel abandonându-se obiceiul de până acum, de a marca fundaşii pe extreme; extremele pe fundaşi şi centri între ei, ne mai existând posturi fixe, adversarii vor fi marcaţi după înălţime şi viteză.

Adversarul va trebui să fie întotdeauna de înălţime egală şi viteză apropiată cu cel care-l marchează.

Acestea sunt consecinţele...

TURNEUL DELA BRATISLAVA, a luat de mult sfârşit, dar consecinţele lui binefăcătoare deabea acum vor începe să se arate

Federaţia a făcut o experienţă, ce se poate socoti depe acum foarte reuşită.

Şi acum, o promisiune a d-lui GR. AVACHIAN, antrenorul lotului naţional şi iniţiatorul noului sistem.

— *„La Campionatele balcanice şi ale Europei Centrale din Iunie, echipa naţională de basket-ball a RPR se va prezenta la Sofia cu noul sistem de joc bine impregnat. Cred că vom reuşi să învingem pe unguri, chiar dacă cu bulgarii şi jugoslavii vom câştiga mai greu".*

O declaraţie care ne scuteşte de comentarii dar şi ne obligă să... pretindem.

V. Bordeianu

N. R. In numărul de Marţi: CUM SE ARBITREAZA IN CEHOSLOVACIA SAU CE S'A INTAMPLAT PE UNDE A TRECUT O ECHIPA DE BASKET AMERICANA.

IN ATENŢIA SECŢIILOR DE EDUCAŢIE FIZICĂ ŞI SPORT DIN CONSILIILE SINDICALE JUDEŢENE

Secţia Centrală de educaţie fizică şi sport CCM face cunoscut tuturor Secţiilor de educaţie fizică şi sport de pe lângă Consiliile sindicale judeţene din ţară, că a fixat în urma propunerilor Federaţiei de Atletism, următoarele distanţe pentru crossul „Să întâmpinăm 1 Mai" dela 25 Aprilie:

BAEŢI

Seniori consacraţi 8 km.
Juniori consacraţi: 6 km.
Sportivi din diverse ramuri: 4 km.
Incepători de orice vârstă: 3 km.

FETE

Consacrate: 1200 m.
Sportive din div. ramuri: 800 m.
Incepătoare: 600 m.

Azi pe continent

AUSTRIA

Sportklub — Austria; WAC — FC Wien; Vienna — Oberlaa; FAC — Rapid; Wacker — Admira.

CLASAMENTUL:

Rapid	13	11	0	2	41:17 22
Wacker	13	8	0	4	41:15 18
Austria	13	7	1	5	55:26 15
FC Wien	13	7	1	5	25:23 15
Sportklub	13	7	1	5	26:21 15
Admira	13	6	3	4	21:24 15
Vienna	13	6	1	6	38:34 13
Oberlaa	13	4	1	8	14:41 9
FAC	13	1	2	10	10:33 4
WAC	13	2	0	11	12:49 4

Ultimele rezultate obţinute sunt: Admira — Austria 2-1; Oberlaa — FAC 1-0.

CEHOSLOVACIA

Trnava — V. Plzen; C. Budejovice — J. Kosice; St. Ostrava — Sparta.

CLASAMENTUL:

Bohemians	14	7	3	4	30:34 17
Bratislava	13	6	4	3	36:17 16
Sparta	12	7	2	3	34:20 16
Slavia	12	5	5	2	28:26 15
St. Ostrava	14	6	3	5	35:33 15
J. Kosice	13	4	6	3	19:24 14
Zilina	14	4	3	7	25:33 11
V. Plzen	14	5	1	8	39:40 11
Celzic Karlin	13	5	1	7	31:27 11
Trnava	13	4	2	7	21:32 10
C. Budejovice	14	3	4	7	28:47 10

FRANŢA

Roubaix — Toulouse; Metz — Sochaux; Strassbourg — Lille; St. Etienne — Cannes; Rennes — Montpellier; Ales — St. Francais; Sete — Marseille; RC Paris — Nancy; Red Star — Reims.

ITALIA

Livorno — Fiorentina; Inter — Milan; Torino — Bologna; Modena — Bari; Lazio — Juventus; Napoli — Salernitana; Triestina — Lucchese; Pro Patria — Roma; Alessandria — Atalanta; Vicenza — Sampdoria.

JUGOSLAVIA

DIV. I: Vardar — Lokomotiva; Metalaţ — Sarajevo; Partizan — Spartak; Hajduk — Dinamo; Pontiana — St. Rosie.

DIV. II: Enotnost — Sloga; Metalaţ — Mornar; Zelesnicar — Nasa Krila; Dinamo — Textilaţ; Kvarner — Buducinost.

CLASAMENTUL:

Dinamo	13	10	1	2	45:18 21
Hajduk	13	8	1	3	24:10 18
Partizan	13	6	4	3	32:19 16
St. Rosie	12	4	5	3	21:16 13
Lokomotiva	12	5	3	4	15:14 13
Metalaţ	14	2	7	5	11:13 11
Pontiana	13	4	3	6	16:32 11
Vardar	13	3	3	7	16:23 9
Sarajevo	13	2	4	7	12:23 8
Spartak	12	3	1	8	13:27 7

POLONIA

Cracovia — Ruch; Legia — Warta; ZZK — Polonia W; Widzew — Rymer; AKS — Wisla; Garbarnia — Tarnovia; Polonia — LKS.

UNGARIA

Sal BTC — Csepel; Kispest — Ujpest; MTK — Elektromos; DVSC — Ferencvaros; Haladas — SzAC; Szeged — ETO.

CLASAMENTUL:

Csepel	24	19	2	3	51:21 40
Ferencvaros	24	17	4	3	57:29 38
Ujpest	24	15	6	3	73:34 36
Vasas	20	14	5	1	43:19 33
Kispest	23	14	5	4	52:31 33
MTK	23	14	4	5	56 23 32
Haladas	22	9	6	7	38:35 24
MATEOsz	24	8	7	9	28:26 23
ETO	24	10	1	13	40:44 21
SzAC	25	6	7	12	32:55 19
Elektromos	24	6	6	12	26:46 18
Szolnok	23	7	3	13	25:47 17
Sal BTC	23	6	5	12	21:44 17
EPITK	24	6	3	15	27:55 15
DVSC	23	6	3	14	27:56 15
Szeged	22	4	5	13	19:42 13
Mogürt	32	4	2	26	23:34 10

COLŢUL TEHNIC

LUNGIMEA ŞI VITEZA ELANULUI IN SĂRITURA CU PRĂJINA

LUNGIMEA ELANULUI, — afirmă R. J. Hoke, — "trebue să fie atâta, cât purtatul prăjinei nu devine o greutate". Cu alte cuvinte nu se poate fixa, limite precise elanului, fiind specific fiecărui săritor. In mod normal, poate avea între 24—35 m. In orice caz, peste 35 m. nu este recomandabil să se treacă, greutatea prăjinii obosind pe săritor, într'un elan prea lung.

G. Sulite indică în medie cifra de 30 m. Foştii recordmani mondiali E. Meadows şi B. Seefton îşi fac un avânt de 30 m. 50. M. Gordin de 32 m. 60, iar săritorii ruşi N. Ossoline G Raevschi şi V. Diacicov îi au de 34—35 m. Zeno Dragomir are şi el un elan de aproape 35 m.

Odată fixată lungimea elanului trebue cunoscută marcarea lui. Marcajul se poate face prin linii trase cu cuele pantofilor, prin dâre de nisip sau de iarbă, printr'un pantof, sau chiar printr'un steguleţ. Marcarea este permisă de Codul atletic (art. 28).

Semnul de piecare este indispensabil. Uneori el rămâne singurul marcaj. Alteori se mai intercalează între linia de piecare şi linia de bătaie, încă unul, sau chiar două semne de control. In primul caz, el se pune deobiceiu după prima treime a elanului, sau aşa cum recomandă Franck Hill, la mijlocul lui (într'un elan de 16 paşi, la al 8-lea). Iar în cazul când se pun două semne de control, primul se aşează la 3—4.5 m. dela locul de piecare, iar al doilea la aprox. 19 m. înaintea liniei de bătaie (G. Sulite).

Carol Eilhardt recomandă tot un singur semn intermediar. Oricum, indiferent de numărul semnelor de control ele trebuesc atacate mereu, cu piciorul de bătaie. Presupunând că săritorul fuge cu prăjina pe partea dreaptă, deci piciorul de bătaie este cel stâng, acesta va porni primul şi tot el va ataca semnul sau semnele de control, pentru ca tot el să execute bătaia.

Iuţeala avântului nu trebue să atingă maximul pe care săritorul îl poate da. Pentru o executare corectă, a înfigerii prăjinei şi a bătăii rapiditatea avântului nu trebue să depăşească 80 la sută din viteza maximă. O viteză prea mare, ca într'o cursă de 100 m., presupune pierderea de sine; încăpăţânare oarbă; cufundare. Ori, aşa ceva este fatal săriturei cu prăjina, ale cărei comp'exe mişcări nu pot fi executate, decât conştient.

Iuţeala avântului trebue să crească până la ultimii paşi (adică cu 7—9 m. înaintea liniei de bătaie) de unde se va menţine aceeaşi până la bătaie. O mărire a acestor ultimi paşi aduce micşorarea vitezei şi deci, ratarea săriturei.

Este necesară deci, o menţinere a lungimei fuleului în aceşti ultimi paşi, sau chiar, aşa cum recomandă Ossoline, o uşoară micşorare a lor.

C. Baciu